

De Drakendokter

Vrolijk Kerspels-feest!

Ingrid & Killian Bilardie

De Drakendokter

Vrolijk Kerspels-feest!

Ingrid Bilardie

Colofon

Auteurs:

Ingrid & Killian Bilardie

Redacteur:

Bianca Nederlof

Illustraties:

Lars Reen

Uitgegeven door:

Graviant educatieve uitgaven, Doetinchem

© december 2015.

Dit werk is auteursrechtelijk beschermd.

Copyright en overige rechten blijven voorbehouden aan:

Graviant educatieve uitgaven, Doetinchem, telefoon 0314-345400

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Hoewel dit boek met zorg is samengesteld, aanvaarden de auteur noch de uitgever enige aansprakelijkheid, voor het feit dat het gebruik van hetgeen geboden wordt niet aan de behoeften of de verwachtingen van de eindverbruiker voldoet, noch voor eventuele fouten of onvolkomenheden in dit boek.

Woord vooraf

Vieren draken ook kerst? Nou, nee, eigenlijk vieren Aleks en Gideon altijd het Poolnacht-feest. Maar omdat ze Killian zo lief vinden, regelen ze ook een feest voor hem. Dit jaar vieren ze Krimt! Eh, nee, Kremt. Krepsmis? Krips, krets, Kretsert?

De draken doen ontzettend hun best.

Er zijn mooie lichtjes, er een lekkere maaltijd en alle vriendjes zijn bij elkaar.

Helaas gaat er van alles mis.

De baby-draakjes en hun moeder zijn snipverkouden.

En met niezende draken weet je het wel: overal vonkjes.

Met Koen de schildpad gaat het ook niet zo best.

Die heeft te veel naar het nieuws gekeken en nu is hij ongelukkig.

Killian, Pluis en Gideon doen er alles aan, om er toch een gelukkig Kerspels-feest van te maken.

Als je snel overprikkeld bent, moet je ook extra hard je best doen om van een feestje een feest te maken. Alle ooms en tantes een hand geven. Netjes praten met je oma of je grote neef. Keurig dat nieuwe, raar ruikende eten proeven. Naar de muziek en het geklets luisteren. Of naar het gesis van de gourmet-pannetjes

Aan het einde van zo'n feest voel je je misschien wel net zo druk als Pluisje: dan heb je zin om te rennen en poespas uit te halen! Of je wilt net als Koentje even lekker in je schildje kruipen.

Moet jij deze kerst net als Killian, Pluis en Gideon extra je best doen om er een gelukkig Kerspels-feest van te maken? Dan vinden wij jou net zo'n grote held als Killian!

Vrolijk Kerspelsfeest!

1. Krepselfeest bij Aleks

Ding dong, doet de deurbel.

Het kleine, blauwe sneeuwdraakje Aleks doet open.

Ze ziet niemand voor de deur staan.

Het is helemaal donker buiten.

Alleen de sterren zorgen voor wat licht.

'Hallo, wie is daar?' roept ze.

'Wij zijn het!' zegt Killian, de drakendokter.

Hij doet een zaklamp aan.

Een brede straal licht glijdt over de Noordpool-sneeuw.

Dan laat Killian de straal licht op zichzelf schijnen.

En op de draak die naast hem staat.

Dat is Gideon, Killians allerbeste drakenvriend.

'Ha, nu zie ik jullie, Killian en Gideon,' zegt Aleks blij.

'Fijn dat jullie er zijn.

Kom snel binnen, daar is het warm.'

'Wacht, ik plop mezelf even in elkaar,' zegt Gideon.

'Anders pas ik niet in je huis.'

Gideon kan zichzelf kleiner en groter maken.

Dat is reuze handig, voor een grote draak als Gideon!

'Ik vind het zo fijn, dat jullie hier Krimt komen vieren!' zegt Aleks.

Gideon schudt zijn grote, groene kop.

'Je zegt het fout,' fluistert hij tegen Aleks.

'Het is Kremt!'

'Het is Kerstmis,' verbetert Killian.

'O ja, o ja,' roept Aleks.

'Nou weet ik het weer.

Het is: Krepsmist!'

Killian grinnikt.

Hij verbetert Aleks niet nog eens.

Het draakje doet zo haar best om het goed te zeggen.

En het gaat haar vast een keer lukken.

'Tja, wij draken vieren geen Krips, eh, Krets, uhm, Kestert,'

zegt Gideon.

'Wat vieren jullie dan?' vraagt Killian.

'Vandaag,' zegt Aleks.

'Wij vieren vandaag.

Het is 21 december en de zon komt helemaal niet op.

Nee, we zien er geen glimmertje van.'

'Dit is de allerpoolste poolnacht, Killian,' zegt Gideon.

'O, daarom wilden jullie het feest vandaag vieren,'
zegt Killian.

'Ja, een Poolnacht-Krampsis combinatie!' juicht Aleks.

'Maar kom snel binnen.

Ik ben uren bezig geweest met de Krapsa-lala-versiering.

Ik wil zo graag weten of jullie het mooi vinden!'

Aleks hopst haar huis in.

Gideon en Killian lopen achter haar aan.

Killian houdt van het ijs-huis van Aleks: het is er altijd zo mooi.

In de zomer wordt haar huis door de zon verlicht.

Die schijnt dan door haar prachtige ijs-plafond.

Maar nu is er geen zon, zelfs geen glimmertje.

Er hangen nu fakkels aan de muren.

En in de muren heeft Aleks parels en edelstenen geduwd.

Het fakkellicht wordt nu door al die edele stenen weerkaatst.

Het is alsof er duizend prachtige kerstlichtjes fonkelen.

'Psst, loop eens door,' zegt Gideon zacht tegen Killian.

'Aleks wil ons de rest van haar huis laten zien.'

'Welkom in mijn kamer,' zegt Aleks trots.

'Ohhh...' zucht Killian.

De woonkamer van Aleks is nog mooier versierd
dan de gang.

De kamer is helemaal versierd met kleine, gekleurde kerstlichtjes.

De muren zijn bedekt met prachtige, heldere diamanten.

Alles glinstert en fonkelt.

'Wat prachtig,' zegt Killian.

'Ja, mijn versieringen zijn echt zo goed gelukt,' zucht Aleks.

Plotseling rennen er drie baby-sneeuwdraakjes voorbij.

'Hé, Itshoe, Etshoe en Atshoe!' zegt Killian blij.

'Itshoe!' niest Itshoe.

Een regen vonkjes spat uit zijn neus.

'Aan de kant, aan de kant, aan de kant!' roept Pluis de kat.

Hij rent achter de baby-draakjes aan en trapt alle vonkjes uit.

'Ik ben er, ik ben er, ik heb ze!' roept hij.

'Maar mauw, waarom niezen die draakjes toch de hele tijd?'

'Och, Itshoe, ben je verkouden?' vraagt Killian.

Itshoe is het draakje, dat bij Killian woont.

Killian tilt zijn draakje op en knuffelt hem.

'Itshoe,' zegt Itshoe zacht.

'Etshoe!' niest Etshoe dan.

Hij kijkt van schrik scheel naar zijn eigen neusje.

'Etshoe.

Etshoe.

Etshoe!' niest hij verder.

Weer sproeien de vonkjes alle kanten op.

'O ja, nummer twee is ook verkouden, hoor!' roept Pluis.

'Aan de kant, aan de kant, aan de kant!'

Pluis sprint door de kamer en trapt alle vonkjes uit.

'Atshoe!' niest Atschoe.

'Niet jij ook al!' roept Pluis en hij rent weer naar de vonkjes toe.

'Die draakjes zijn inderdaad goed verkouden,' zegt Killian.

Killian knuffelt zijn Itshoe nog eens extra.

'Misschien helpt het, als de draakjes wat eten,' zegt Aleks.

'Ik heb vurige kippensoep gemaakt!'

Er zitten chilipepertjes in mijn soep.

En cayennepepertjes.

En Madame Jeannette pepertjes.

En jalapeño pepertjes.

En een klein schepje wasabi.'

'O, heerlijk, Aleks,' vindt Gideon.

'Je hebt precies alle lekkere dingetjes erin gestopt.

'Eh, ja, het klinkt goed, Aleks,' zegt Killian.

'Maar, eh, heb je ook iets anders?'

Draken houden van hete hapjes.

Dat is goed voor hun vuur.

Maar al die pepertjes samen in één soep,

dat lijkt Killian veel te heet.

'Natuurlijk krijg jij iets anders te eten, Killian,' zegt Aleks.

'Jongens eten toch geen drakensoep?

Zeker niet met Prepsfeest.'

'Kerstfeest,' verbetert Killian lachend.

'Ja, ja, Kerpelsfeest,' knikt Aleks.

'A-tschiel!' roept ze dan.

Een hele regen vonkjes spat uit haar neusgaten.

En haar vonkjes zijn veel groter dan die van de babydraakjes.

'Wow!' roept Killian.

Snel trapt hij alle vonkjes uit.

'Het wordt een prachtig tsie-feest zo,' zegt hij.

'Oeps... Sorry!' zegt Aleks verlegen.

'O, en nu vergeet ik bijna jouw eten, Killian.

Ik heb er nog wel zo mijn best op gedaan.'

Ze scharrelt naar de keuken en komt terug met een schaal vol eten.

'Dit is voor jou!' zegt ze blij.

Killian kijkt wat er in de schaal zit.

Biefstuk!

Dat is zijn favoriete eten.

'Met patatjes en een kommetje moes van appeltjes,'

zegt Aleks.

Ze brengt alle schaaltes naar Killian toe.

'Mauw,' zegt Pluis.

'Biefstuk, dat lust ik ook wel!'

'Dat is goed, hoor, Pluis,' zegt Aleks.

'Ik heb meer dan genoeg!'

'Dank je wel, Aleks,' zegt Killian.

'Dit is echt veel beter dan pepertjessoep.'

2. Koentje

Gideon kijkt tevreden om zich heen.

'Versieringen, lekker eten: alles staat klaar,' zegt hij.

'Nu kunnen we het Kleppermist feest gaan vieren!

Na het eten gaan we naar buiten, Killian.

Dan ga ik vuurwerk aansteken met mijn drakenvuur!'

'Dat zullen de babydraakjes leuk vinden,' zegt Killian.

'Maar nu gaan we eerst eten, hoor, Gideon,' zegt Aleks.

'Mijn drakensoep zit vol hete pepertjes,

maar hij kan wel koud worden!'

Even later zit iedereen lekker te eten.

De draakjes iepen en piepen tevreden, omdat ze de soep zo lekker vinden.

Pluisje geniet van zijn schaalpje biefstuk met saus.

Killian geniet ook.

Het is zo mooi in Aleks' huis en het eten is zo lekker.

Hij stopt net een flinke hap appelmoes in zijn mond,
als hij iets ziet bewegen.

Hij slikt de appelmoes door en kijkt nog eens goed.

Ja, helemaal achter in de kamer!

Daar beweegt iets.

Het is niet groot, maar het is donker en traag en het komt
recht op Killian af.

Killian staat op en het ding komt nog steeds op hem af!

'Gideon, zie je dat, wat is dat?' vraagt hij.

'Wat zie je, waar?' vraagt Gideon ongerust.

'Daar!' wijst Killian.

'Ik zie niks,' zegt Gideon.

'Nee, nu beweegt het niet meer,' zegt Killian.

Dan herinnert Killian zich, dat hij een dappere drakendokter is.

Hij durft enorme draken te genezen van ziektes als het

Paarse Pulperpot Syndroom.

(Treff alleen groene draken, zij krijgen paarse vlekken die
enorm jeuken).

Hij behandelt ook aandoeningen als verstopte olieklieren.

(Als de olieklieren verstopt zijn, kan een draak niet
vuurspugen. Killian blaast de klieren dan door met een
klein spuitje).

Dat kan en durft hij allemaal.

Dan durft hij ook wel een klein, traag, donker dingetje te onderzoeken.

Toch?

Killian recht zijn rug en loopt naar de plek waar hij de beweging zag.

'Het lijkt wel een bewegende steen!' zegt hij.

'O, dat! Dat is Koentje,' zegt Aleks.

Nu ziet Killian het ook.

Het is Koentje, zijn eigen kleine schildpad!

'Waarom is Koentje hier?' vraagt Killian.

'Ik heb hem gebracht,' zegt Gideon.

'Je moeder zei, dat Koentje erg ongelukkig is.

Ik hoop dat hij hier wat opgevrolijk wordt.'

'Hoe kan een schildpad nou ongelukkig zijn?' vraagt Killian.

'Waarom zou een schildpad opgenukkigd zijn?' vraagt Aleks.

'Aleks, ik denk dat ik straks echt even je oren schoon moet maken,' zegt Killian.

'Je verstaat alles fout vandaag!

Ik wil weten, waarom Koentje ongelukkig is.

Ik bedoel, schildpadden juichen en dansen niet.

Maar Koentje scharrelt altijd lekker rond, hij speelt graag, hij geniet van zijn slablaadjes...

Hoe kan hij dan ineens ongelukkig zijn?’

‘O, dat weet ik wel,’ zegt Gideon.

‘Je weet toch dat je vader graag het nieuws volgt?’

Killian knikt.

Zijn vader is verslaafd aan het nieuws.

Hij kijkt naar alle nieuwsprogramma's en naar alle praatprogramma's.

Hij leest ook veel kranten.

Papieren kranten, internet-kranten, nieuwe kranten, oude kranten, tijdschriften.

Hij leest alles.

‘Koentje heeft de hele week meegekeken,’ zegt Gideon.

‘En op het nieuws laten ze nu eenmaal het liefst slecht nieuws zien.

Over oorlogen en ziektes.

Over wapens en gevaren.

Over mensen die boos op elkaar zijn.

Daar werd Koentje ongelukkig van.

En nu wil hij niet meer uit zijn schildje komen.’

‘O jee, arme Koentje,’ zegt Killian.

Hij aait zachtjes over Koentjes schild.

‘Mauw, ik heb ook zo'n hekel aan het nieuws,’ zegt Pluis.

'Het gaat altijd over narigheid en rampen.
En ze mopperen altijd, die nieuwsmensen.
Altijd maar mopperen, mopperen, mopperen, mopperen,
mopperen, mopperen.'

'Pluis, stop met die poespas!' zegt Gideon streng.
'Sorry,' zegt Pluis.
'Ik vind het nieuws ook stom,' zegt Aleks.
'Zelfs als er iets leuks is als Krepsel-missel gaan ze mopperen.
Dat er te veel lampjes zijn of juist te weinig.
Dat er te weinig sneeuw ligt of juist te veel.
Er is altijd wel wat mis!'
Ze probeert in Koentjes schildje te gluren.
'Ik hoopte dat Koentje mijn huis zo mooi vond, dat hij eruit wilde
komen,' zegt ze verdrietig.
'Maar hij komt niet.'
'Hé, niet zo ongeduldig,' zegt Pluisje.
'We zijn nog maar net begonnen met het kerst-mis-feest, mauw.
Er kan nog van alles gebeuren.
En anders verzinnen we wel wat.
We verzinnen altijd wat!'
'Laten we het hopen,' zegt Killian.
Hij knabbelt wat aan een van zijn patatjes.

En hij neemt nog een hapje van de moes van appeltjes.

Het eten is nog steeds lekker.

Maar wel een beetje minder lekker dan eerst.

Arme Koentje.

3. Opvrolijken!

Killian vindt zijn kerstdiner nog steeds lekker.

Het huis van Aleks vindt hij nog steeds mooi.

Maar toch smaakt zijn eten minder goed.

Dat komt, omdat Killian zich zorgen maakt.

Hij is bezorgd om de kleine draakjes, die steeds moeten niezen.

Pluis de kat rent steeds vaker door de kamer,

om vonkjes uit te trappen.

En nu is Aleks ook al verkouden!

Als deze verkoudheid besmettelijk is, dan heeft Killian

een probleem.

Als alle draken in de hele wereld gaan niezen,

komt er vast ergens een bosbrand!

Maar Killian maakt zich vooral veel zorgen om kleine Koentje.

Koentje de schildpad, die zich heeft verstoppt in zijn schildje.

Gewoon, omdat hij te veel nieuws heeft gezien.

Het arme diertje zit daar maar, roerloos, verstopt in zijn eigen huisje.

'Hatsjoe!' niest Aleks.

Drie kleine vonkjes ontsnappen uit haar neus.

'Ik kom al!' roept Pluis.

Hij trapt snel de vonkjes uit.

Als hij vlak bij Killian is, staat hij stil.

'Nu ben jij ook al verdrietig, Killian,' zegt hij.

'Ik zie het aan je gezicht!

We moeten wat bedenken, om jullie allebei op te vrolijken.

O, wacht, ik weet wel een opvrolijk gevalles!'

Pluis zwiept met zijn lange, pluizige staart door Killians gezicht.

Van links naar rechts en van rechts naar links.

En dan nog een keer onder de kin van Killian door.

Dan brengt hij zijn kopje heel dicht bij dat van Killian.

Zijn kopje komt zo dicht bij Killians gezicht, dat zijn snorharen op Killians wang kriebelen.

'Ja, ja, ja, ik zie een lachje!' mauwt Pluis.

Daar moet Killian dan toch echt om lachen.

'Malle kat,' zegt hij.

Pluis draait zich om.

'Eens kijken of ik Koentje ook kan opvrolijkeren,' zegt hij.
Eerst probeert Pluis of hij Koentje kan zien.
Hij gaat op de grond liggen en tuurt in het huisje.
'Het licht is zeker uit,' zegt hij.
'Ik zie helemaal niks daarbinnen.'
Dan probeert Pluis of hij zijn dikke, pluizige kattenstaart in het schildpadschild kan proppen.
Dat lukt.
'Tsie,' zegt Koentje.
'Hebbes!' zegt Pluis.
Hij trekt zijn staart uit het huisje.
Maar Koentje blijft zitten waar hij zit.
'Kom eens uit je huisje, Koentje,' zegt Pluis.
Voorzichtig steekt hij zijn pootje in het schildpadschild.
Net zo snel trekt hij zijn pootje er weer uit.
'Auw, miauw!' roept hij.
'Oei, ja, schildpadden kunnen goed bijten,' zegt Killian.
'Daar had ik je misschien even voor moeten waarschuwen.'
'Misschien wel, ja,' zegt Pluis.
Hij likt zijn zere pootje.
'Nou, dit vond Koentje dus duidelijk niet grappig.
Jammer,' zegt Gideon.

'Misschien wordt Koentje wel blij van een kommetje extra lekker eten,' zegt Aleks.

'Goed idee,' vindt Gideon meteen.

'Van lekker eten word ik ook altijd vrolijk.'

Aleks scharrelt naar haar keuken.

'Eens kijken wat voor lekkere schildpaddenhapjes ik nog heb,' zegt ze.

Ze opent de kastdeurtjes en snuffelt in potjes en zakjes.

'Worteltjes!' zegt Aleks blij.

Snel snijdt ze de worteltjes aan plakjes.

Haar mes gaat van 'hakketak'.

'Paprika!' roept ze.

Hakketak, doet haar mes.

Killian ziet partjes paprika in het rond vliegen.

'Plakjes komkommer, hakketak!' roept Aleks.

Ze hakt weer supersnel met haar mes.

De komkommmer-schijfjes vliegen door de lucht.

Zwoesj!

De meeste schijfjes landen precies in het bakje.

Killian moet lachen.

Dat is knap van Aleks!

'Kijk eens, Koentje,' zegt hij.

Hij tilt Koentje op, zodat het schildpadje kan zien wat Aleks doet.

Maar Koentje kijkt niet eens.

'Nog wat sla ... zo!' roept Aleks.

Aleks zet het schaalpje voor Koentje neer.

Koentje steekt zijn kopje uit zijn schild.

'Kijk, kijk, kijk,' zegt Aleks.

Ze houdt haar adem in, zo spannend vindt ze het.

Koentje knabbelt aan een stukje paprika.

En hij kauwt wat op een blaadje sla.

Maar dan, floep, trekt hij zijn koppie weer terug in zijn schild.

Het blaadje sla neemt hij mee, zijn huisje in.

'Ach, mislukt,' zegt Aleks.

'Nou ja, hij heeft in elk geval wat gegeten,' zegt Killian.

'Het is een begin,' vindt Pluis.

'Eten is heel belangrijk, miauw!'

Aleks denkt na.

'Misschien kunnen we Koentje opvrolijken, met een vluchtje op

Gideons rug,' zegt ze dan.

'Dat is echt een goed idee,' zegt Gideon.

'Met zo'n vluchtje vrolijken we Killian ook meteen op.

Bovendien wil ik even naar de 'Zaakjes voor alle Draakjes'

winkel in Fairbanks.'

'Leuk, Gideon!' roept Killian.

Een vluchtje op de rug van de draak vindt Killian altijd leuk.

En een bezoek aan een 'Zaakjes voor alle Draakjes'

winkel is nog veel leuker!

Daar zal Koentje toch ook wel blij van worden?

4. Door de lucht

'Van een vluchtje op Gideons rug, wordt iedereen blij,'
zegt Aleks.

'Zelfs Koentje, waar wedden we om, ha-tsjie!'

De vonkjes spatten in het rond.

'Miauw,' roept Pluis.

Hij jaagt achter de vonkjes aan, om ze uit te trappen.

'Ik ga niet mee, jongens,' zegt Aleks dan.

'Ik ben al verkouden genoeg.'

'Heel verstandig,' vindt Killian.

'Wel goed op je vonkjes letten, hoor,' zegt Pluis.

'Want ik ga mee naar 'Zaakjes voor alle Draakjes'!'

Aleks knikt ernstig.

'Ik zal alle vonkjes persoonlijk uittrappen,' zegt ze.

'Mooi, dan gaan we meteen.' zegt Gideon vrolijk.

'Tot straks, Aleks!'

De vrienden lopen naar buiten.

Killian draagt Koentje.

Zodra Gideon met zijn poten in de sneeuw staat, maakt hij zichzelf weer groot.

Hij laat zijn flinke vleugels flappen en hij stampet met zijn poten.

Rond hem heen stuiven grote wolken sneeuw op.

'Ha, fijn, ruimte voor mijn flapvleugels,' zegt hij tevreden.

Pluis rent druk heen en weer over de rug van Gideon.

Hij controleert Gideons zadel.

Hij controleert de rechter zadeltas.

En hij controleert de linker zadeltas.

'Ga nu eens rustig zitten, poespasserige Pluis,' zegt Gideon.

'Ik wil opstijgen en dat gaat niet als jij over mijn rug rent.'

'Ja, kom op, Pluis,' zegt Killian.

'Ik wil vliegen!'

'Oké, ik duik er al in!' roept Pluis en hij duikt in de linker zadeltas.

'Lekker warm hier!' roept hij.

Killian klimt op Gideons rug.

Hij zet Koentje veilig op zijn schoot.

'Hou je vast: daar gaan we!' roept Gideon.

De grote draak stijgt op.
Binnen een paar tellen vliegen ze hoog in de lucht.
Met een stevige snelheid zoeven ze over de Noordpool.
Onder hen glinstert het wit van sneeuw en het zwart van zee.
Even later vliegen ze over een serie kleine eilandjes.
'We gaan over Canada!' roept Gideon.
'Wat is onze planeet toch mooi!' roept Pluis terug.
'Als Koentje het nou maar ziet,' zegt Killian.
'Ik wil dat hij ook blij is.
Het is bijna kerst.
Niemand mag ongelukkig zijn met kerst.'
Pluis probeert vanuit zijn zadeltas naar Koentje te kijken.
'Koentje het oentje,' zucht hij.
'Te veel naar het nieuws gekeken, miauw, dat was niet
slim van hem.
Maar we gaan hem op vrolijken, hoor.
Het gaat lukken!'
Killian voelt dat Koentje onrustig heen en weer beweegt in
zijn schildje.
'Je moet Koentje niet zo plagen,' zegt Killian tegen Pluis.
'Koentje is geen oentje en hij kan er niks aan doen dat
hij bang is.

Hij is maar een klein schildpadje.'

Pluis klautert uit de zadeltas.

Zijn dikke staart wappert in de wind.

'Pluis, niet doen,' waarschuwt Killian.

'Ik wil naar Koentje toe,' zegt Pluis.

Hij klautert gewoon verder, van de zadeltas naar de schoot van Killian.

Killian vindt het maar griezelig.

Pluis klemt zich met al zijn nagels vast aan het gladde leer van de zadeltassen.

En hij moet een bijzonder stuntje doen, om van de tas bij het zadel te komen.

Hij moet een sprongetje maken, met al zijn poten los!

Killian durft bijna niet te kijken.

Stel je voor dat zijn katje naar beneden valt!

Dan plonst die arme Pluis met duizend spartelende pootjes zo de oceaan in.

Maar dat gebeurt niet, want Pluis is een heel handige kat.

Hij maakt een perfect sprongetje.

'En nu zal ik sorry zeggen!' mauwt hij, als hij eindelijk op het zadel zit.

Hij duikt in elkaar.

Het lukt hem, om in Koentjes schildje te gluren.

'Sorry, Koentje!' roept hij heel luid.

'Ik zeg soms gekke dingen, als ik iemand heel lief vind.

Geen idee waarom ik dat doe, geen idee!

Maar ik vind je een lief Koentje, Koentje, en ik hoop dat je snel uit je schildje kruipt.'

'Sla...' zegt Koentje.

Het klinkt zo zacht, dat Killian bijna denkt dat hij het niet gehoord heeft.

Dat het de wind was, die sla zei.

Maar Pluisje gaat rechtop zitten en laat zijn staart over Killians gezicht zwiepen.

'Hij zei sla, Killian, hij zei sla!' juicht hij.

'Het gaat lukken, jongens,

Met dit reisje krijgen we Koentje uit zijn schildje!

'En ik zie de lampjes van Fairbanks al in de verte!' roept Gideon.

'O, ze hebben de hele winkelstraat versierd!

Kijk eens hoe mooi dat is!'

Heel even, heel, heel even maar, komt het koppie van Koentje tevoorschijn.

'Sla,' zegt het schildpadje.

Dan verstopt hij zijn kopje weer snel.

'Whoe-hoe, hij zei alweer sla!' roept Pluis.

'Dit gaat goed!'

Hij schudt blij met zijn kopje.

'Whoe-hoe, whoe-hoe!' roept hij.

En dan weer: 'Whoe-hoe, whoe-hoe!'

'Ho, Pluis, geen poespas!' roept Killian.

Pluis luistert niet.

Hij loeit gewoon door: 'Whoe-hoe, whoe-hoe!'

Maar Killian wordt niet echt boos op Pluis.

Want dankzij Pluis voelt Koentje zich beter!

En daar gaat het om.

5. Fairbanks

Plof!

Gideon landt midden in de stad.

Hij landt zelfs midden in de hoofdstraat!

Onder de kerstlichtjes en tussen de mensen.

'Wow, Gideon, wat doe je nu?' vraagt Killian.

'Eh, landen?' zegt Gideon.

Hij kijkt Killian verbaasd aan.

'Je had toch wel in de gaten dat we weer op de grond staan?

Dan moet ik echt eerst landen, hè?'

'Eh, ja, dat wel,' stamelt Killian.

'Maar je staat midden tussen de mensen, Gideon! Iedereen kan je zien.'

'Hello, Gideon,' zwaait een voorbijganger.

Hij draagt een mooie bruine fedora op zijn hoofd.

Speciaal voor Gideon tilt hij die hoed even van zijn hoofd.

'Ha, Gideon, kom je kerstcadeautjes halen?'

vraagt een andere man.

'Paar kleinigheden,' roept Gideon terug.

Een vrouw in een dikke, rode jas roept: 'Is Aleks ook mee?'

'Zij komt een andere keer weer!' roept Gideon vrolijk terug.

'Ze kon niet mee, want ze is ontzettend verkouden.'

'Wens haar maar beterschap van ons!' zegt de vrouw in de rode jas.

Killian snapt er niks van.

Deze mensen weten wie Gideon is!

Ze maken zelfs een praatje met hem.

Draken houden zich meestal verborgen voor mensen.

Mensen willen draken vangen, om ze te doden.

Daar houden draken niet van.

Andere mensen vangen draken om ze te bestuderen.

Daar houden draken ook niet van.

Dus verstoppem ze zich.

'Maak je geen zorgen, Killian,' zegt Gideon.

'De mensen in Fairbanks kennen ons en ze vinden ons aardig.

Wij helpen hen om warm te blijven in de koude maanden.

En we zorgen ervoor dat luchtvervuiling van hun
wintervuren niet te erg wordt.'

'Wat bijzonder,' zegt Killian.

'In ruil mogen zieke draken in Fairbanks wonen tot ze beter
zijn,' legt Gideon uit.

'Er is hier zoveel nevel en roet, dat een verkouden
draak niet opvalt.

En ze onderhouden een 'Zaakjes voor alle draakjes'
winkel voor ons.'

Nieuwsgierig loopt Killian achter Gideon aan.

De meeste 'Zaakjes voor alle draakjes' winkels zijn
onzichtbaar voor mensen.

Ze zijn verstopt in bergen, in grotten, onder water of in
een verlaten kasteel.

Maar hier in Fairbanks, is alles anders!

Misschien staat de winkel hier wel gewoon tussen alle
andere winkels!

Killian geniet enorm van de stad, terwijl hij achter
Killian aanloopt.

De sneeuw knerpt onder zijn schoenen.

De kerstlichtjes fonkelen zo mooi.

En er staat een prachtige kerstboom op een pleintje.

'Kijk eens, Koentje,' zegt Killian

'Zie je hoe mooi alles is?

Word je daar niet een beetje blij van?'

Maar Koentje zegt niks.

Dan hoort Killian muziek.

Een koortje zingt oude kerstliedjes.

Killian kan niet verstaan wat ze zingen, maar het klinkt erg mooi.

En zelfs Koentje vindt het mooi, denkt Killian.

Het schildpadje wiebelt zacht heen en weer in zijn schildje.

'Hier is het,' zegt Gideon tevreden.

Hij wijst naar een steegje tussen twee winkels.

Killian is een beetje teleurgesteld.

In zo'n klein steegje past geen grote winkel.

Er past niet eens een kleine winkel in die steeg!

Maar Gideon loopt er vol vertrouwen heen.

Killian pakt Koentje nog wat steviger beet en loopt

achter hem aan.

'Zaakjes voor alle draakjes, voor alle draakjes, voor alle draakjes,' zingt Pluis.

'Ik zie het nog niet, hoor,' zegt Killian, als ze in het steegje staan.

'Dat klopt,' zegt Gideon.

'De winkel zit onder de grond.'

Dan tilt Gideon zomaar een stuk van de weg omhoog!

'Hop, naar binnen, Killian!' zegt hij.

Pluis glipt alvast door het gat.

'Er is een trap, hoor, Killian!' roept hij.

'O, yo, het is hier gaaf!'

Voorzichtig gluurt Killian naar beneden.

Er is een trap.

En er is licht.

'Ja, toe nou maar, Killian,' lacht Gideon.

'Het is heus wel in orde.

Kom op, Killian, ga naar binnen!'

Gideon geeft Killian een duwtje.

Hij geeft Killian zelfs een behoorlijk harde duw.

Killian moet daarom wel de trap aflopen.

Ook al vindt hij dat best een beetje eng.

Pluis riep daarnet wel: 'O, yo, het is hier gaaf!'

Maar Pluis vindt een rivier vol krokodillen ook gaaf.

En als hij van drie daken afrolt en op de grond ploft

roept hij ook: 'Gaaf!'

Daarom is Killian toch voorzichtig als hij naar beneden loopt.

Gelukkig ziet hij al snel dat hij helemaal niet voorzichtig

hoeft te zijn.

Op alle treden van de trap staan kleine kaarsjes.

En als Killian halverwege de trap is, ziet hij dat de hele winkel verlicht wordt door kaarsen.

Midden van de winkel staat een enorme eikenboom.

Er zitten nu geen blaadjes aan de takken.

Maar er hangen mooie witte slingers aan de takken.

En linten met belletjes eraan.

Wat ziet dat er mooi uit.

Snel loopt Killian de laatste treden van de trap af.

Dit is de mooiste 'Zaakjes voor alle Draakjes' winkel die hij ooit heeft gezien.

Er staan boekenkasten langs alle muren.

Sommige kasten staan vol met boeken.

In andere kasten staan, tja, drakenspullen.

Potjes en flesjes, volle en lege zakjes en bakjes.

In het midden van de winkel staan grote tafels.

Daar staan de mooiste spullen op.

Killian ziet prachtige glazen bollen.

Er staan zwarte en koperen ketels.

Prachtige kelken met stevige handvaten.

En zandlopers, grote voor grote draken en kleine voor kleine draken.

Draken zijn dol op zandlopers.

'Het is hier geweldig, Gideon,' zegt Killian.

'Kijk maar rustig rond, Killian,' zegt Gideon.

'Graag,' zegt Killian.

Hij zet Koentje op één van de grote tafels.

Hij zet Koentje niet bij de zandlopers.

Die breken veel te snel.

Hij zet het schildpadje ook niet op de tafel waar allerlei kruiden staan.

Stel je voor dat Koentje in een toverdrankjesmix hapt!

Misschien verandert hij dan in een kikker.

Of in een pony.

Dan is het pas een gek kerstfeest.

Nee, Killian zet Koentje veilig neer op een tafel vol onbreekbare spullen.

6. Zaakjes voor alle Draakjes

Killian vindt de 'Zaakjes voor alle Draakjes' erg fijn.

Het ruikt er heerlijk: naar appels en dennenbomen.

En van Gideon mag hij rondkijken zoveel hij wil.

Koentje heeft hij zolang even neergezet op één van de tafels.

Zo kan Killian makkelijker alle mooie spullen bekijken.

De tafel die vol staat met zandlopers, vindt Killian prachtig.

Draken gebruiken zandlopers om in slaap te vallen.

Van schaapjes tellen krijgen draken alleen maar honger.

Maar van zandlopers worden ze slaperig.

Killian draait een paar zandlopers om.

'Pas maar op, straks valt Gideon in slaap,' zegt Pluis.

Het katje snuffelt aan een bakje met kruiden.

'Wat ruikt dat lekker!' zucht hij.

'Ne – pe – ta, ca – ta - ria,' leest Killian.

'Mauw...' zegt Pluis.

Hij begint steeds luider te spinnen.

'Nepeta cataria... nep-cat... cat-nep!' zegt Killian.

'O, Pluis, je hebt aan kattenkruid gesnuffeld!'

'Nou, dan hebben we de komende 15 minuten niet veel aan die gekke kat,' zegt Gideon.

Killian moet lachen.

Pluis staat helemaal stil, spint loeiluid en moet zelfs een beetje kwijlen.

'Wat zit er in die andere bakjes?' vraagt Killian.

'Lavandula, Rosa, Salvia, Thymus, Rosmarinus,' wijst Gideon aan.

'Lavendel, roos, salie, tijm, rozemarijn,' vertaalt Killian.

'Deze kruiden stoppen draken in hun slaapbuidel,' zegt Gideon.

'Dat helpt ze, om lekker in te slapen.

Ze worden ook gebruikt voor magische drankjes.

Of gewoon om lekkere dingetjes mee koken.'

'Wauw,' zegt Killian.

Hij is erg onder de indruk.

Hij wist niet eens, dat draken een slaapbuidel hebben.

Dat staat zelfs niet in de Drakenalmanak!

Killian loopt verder, helemaal naar het achterste deel van de winkel.

Als hij daar is, ziet hij dat hij naar rechts kan lopen.

Daar is nog een grote ruimte, die ook bij de winkel hoort.

Hier staan geen kasten en geen tafels.

Er branden geen kaarsen.

Maar hoog aan de muur hangen fakkels.

En er staat een kerstboom, die helemaal van boven tot onder is versierd met strikjes!

Er staan ook lage rekken en hoge rekken en kapstokken.

Aan de kapstok hangen hoeden: heel veel verschillende hoeden.

Bolhoeden, hoge hoeden, gleufhoeden, flaphoeden, cowboyhoeden, fedora's.

Daarachter ziet Killian een laag rek staan, waar zadels overheen hangen.

'Gideon! Heb je hier jouw magische zadel gekocht?' roept hij.

'Jazeker,' zegt Gideon.

'Dit is de enige 'Zaakjes voor alle Draakjes' winkel die meegroeizadels verkoopt.

Eigenlijk zijn ze voor draakjes die nog in de groei zijn.

Dan hoeven ze niet bij elk groeispuurtje een groter zadel te zoeken.

Mijn zadel heeft het extra leuk, omdat ik steeds groter en kleiner word.'

Gideon maakt zichzelf een heel klein beetje groter.
En dan weer een beetje kleiner.
Het zadel wordt ook keurig groter en kleiner.
'Geweldig,' zegt Killian.
Killian loopt verder.
Plotseling blijft hij roerloos staan.
Hij houdt zijn adem in.
'Gideon, wat is dat?' wijst hij.
Gideon loopt naar Killian toe.
'Dat is een harnas,' zegt hij.
'Een drakenharnas.'
'Dat is zo mooi,' zegt Killian.
Hij bewondert het harnas aan alle kanten.
Het harnas is klein, maatje Sneeuwdraak ongeveer.
Maar het is kunstig gemaakt van zacht glimmend metaal.
'Gesmeed door een bijzonder kunstige smid,' zegt Gideon.
'Natuurlijk moet ik mezelf heel klein maken om erin te passen.
Maar als ik dan weer opplop, past het perfect!'
'Is het jouw harnas?' vraagt Killian.
'Yep, en het is niet te koop,' zegt Gideon.
'Maar als je er ook eentje wilt, dan stuur ik je door naar
de juiste smid.'

Killian lacht.

'Niet vandaag,' zegt hij.

'Vandaag heb ik liever een hoed.

Of een tas!'

Want achter het rek met de zadels, ziet Killian tassen hangen.

Hij loopt erheen om ze beter te bekijken.

De tassen zijn gemaakt van stevige spijkerstof en leer.

'Waarom zitten er steeds twee aan elkaar vast?' vraagt hij.

'Omdat ze bij elkaar horen, natuurlijk!' zegt Gideon.

Hij haalt twee tassen van het rek en geeft er eentje aan Killian.

'Kijk eens in de tas?' vraagt hij.

Killian kijkt in de tas en voelt erin met zijn hand.

'Hij is helemaal leeg,' zegt hij.

'Wacht hier,' zegt Gideon.

'Wat ga je doen?' vraagt Killian nieuwsgierig.

'Wacht maar,' zegt Gideon geheimzinnig.

'Tel in je hoofd tot twintig en kijk dan nog eens in de tas.'

Hij loopt weg.

Killian telt tot twintig.

En dan telt hij nog een keer tot tien, omdat hij weet dat hij

te snel telde.

Dan steekt hij zijn hand in de tas.

'Er zit wat in!' roept hij.

'Haha!' roept Gideon terug.

Killian haalt een zorgvuldig dichtgevouwen zakje uit de tas.

Er staan woorden op het zakje.

'Anti-Niespoeder,' leest hij.

'Voor de babydraakjes,' zegt Gideon.

'Ik vind dat ze wel lang genoeg geniesd hebben.

Ik stopte het in mijn tas, bij de kruidentafel.

En jij haalde het uit jouw tas!

Is dat gaaf of niet?'

'Geweldig!' vindt Killian.

'Waarom heeft niet iedereen zo'n tas?

Dat is reuze, ontzettend, enorm handig!

Dan hebben we geen postbode meer nodig.'

'Het is een Doorgeeftas en hij werkt alleen tussen draken en mensen,' zegt Gideon.

'En dan nog alleen tussen draken en mensen die heel goed bevriend zijn.

We kunnen natuurlijk wel testen of hij ook werkt tussen broertjes.

Tussen jou en jouw broertje bijvoorbeeld?'

Gideon knipoogt naar Killian.

Killian laat de tas bijna uit zijn handen vallen.

'Bedoel je echt, mag ik die, ik?' stamelt hij.

'Jij mag die tas.

Ik kies hem voor jou!

Omdat het kerstmis is, Killian.

En nee, je hoeft me niks terug te geven.

Behalve een flinke pets op mijn snuit, graag!'

'Je bent geweldig, Gideon, dank je wel!' zegt Killian.

Meteen geeft hij Gideon een flinke pets op zijn snuit.

Want zachte aaitjes en knuffels, dat voelen draken niet.

'Wat staan jullie daar nou te knuffelen?' vraagt Pluis.

'O, hier is nog meer winkel.

Hoeden, jassen, tassen, kerstboom, leuk hoor.

Gaan we nou?

Ik voel me een beetje wow, wow, wow!

Ik heb genoeg kattenkruid gesnift, gesnift, gesnoven voor de rest van dit jaar!'

7. Sneeuwvlucht!

'Hebben we alles?' vraagt Gideon.

Hij staat onderaan de trap van de 'Zaakjes voor alle Draakjes' winkel.

'Ja, ja, alles en alles,' zegt Pluis ongeduldig.

Maar Killian kijkt zorgvuldig in zijn nieuwe tas.

'Anti-Niespoeder voor de babydraakjes.

De tweelingtas van deze Doorgeeftas.

Een potje lavendel en een potje gedroogde pepertjes.

En Koentje,' zegt hij.

'Is Koentje blij, kijkt hij rond?' vraagt Pluis.

Killian schudt zijn hoofd.

'Koentje zit weer in zijn huisje,' zucht hij.

'Ik denk dat we hem te lang alleen hebben gelaten.

Hij zat maar op die tafel, terwijl ik in de winkel rondkeek.

Dom van me.'

'Dom van ons,' verbetert Pluis.

'Ik was echt goed bezig, hoor, met dat ge-opvrolijk.

En toen kwam ik dat kattenkruid tegen.

Ja, en sorry hoor, maar ik ben dus wel een kat!'

Pluis begint te spinnen, als hij weer aan het kattenkruid denkt.

'Goed, we hebben alles, dus,' zegt Gideon.

'Dan kunnen we gaan.'

Gideon klimt de trap op.

Bij elk stapje wordt hij een beetje groter.

'Eh, vergeet je niet iets, Gideon?' vraagt Killian.

Gideon staat stil en draait zich om.

'Ik dacht dat je zei, dat we alles bij ons hebben?' vraagt hij.

'Betalen, natuurlijk, Gideon,' lacht Killian.

'Jij loopt weg zonder te betalen.'

Gideon moet ook lachen.

'O, malle Killian, betalen is een mensending,' zegt hij.

'Wij draken lossen dat heel anders op.

We zorgen voor elkaar en nemen niet meer dan we

nodig hebben.

En spullen die we niet meer gebruiken, brengen we terug

naar de winkel.

Kom op, Killian, ik wil het Anti-Niespoeder naar de babydraakjes brengen.'

'Slim, dat onbetaal-gedoe,' zegt Pluis.

'Net als bij katten!

Alleen hebben wij geen 'Kratjes voor alle Katjes' winkels.

Snap je?

Zaakjes voor de draakjes, kratjes voor de katjes.

Hé, Killian, dat moeten mensen ook doen,

zo'n zonder-geld-winkel.

'Mauwels voor alle mensen' noemen we het dan.'

'Pluis, geen poespas,' waarschuwt Gideon.

'Mauwels?' grinnikt Killian.

'Ik weet niet of dat werkt, met mensen, maar Mauwels klinkt in elk geval leuk!'

Killian klimt achter Gideon aan, de trap op, naar boven.

En Gideon duwt de straat omhoog, zodat ze naar buiten kunnen klimmen.

Zodra Killian weer in de straat staat, hoort hij de muziek die het koortje maakt.

'Wat klinken die oude kerstliedjes toch mauwerig,' zegt Pluis tevreden.

Killian knikt.

Hij kan de teksten nog steeds niet verstaan,
maar het klinkt prachtig.

'Dag, Gideon!' roepen een paar mensen.

'Vrolijk kerstfeest!' roept de mevrouw in de rode jas.

'Vrolijk krepsteest!' roept Gideon terug.

Killian zwaait ook naar de aardige mensen.

Hij kan nog bijna niet geloven, dat deze hele stad draken
beschermt.

'Kom op, Killian, sta niet zo te dromen en klim in het zadel,'
zegt Gideon.

'We hebben nog genoeg te doen.

We moeten het Anti-Niespoeder naar de kleine
draakjes brengen.

En Koentje moet nog heel veel mooie dingen zien.

Misschien begrijpt hij dan, dat de wereld niet zo akelig is.'

'Je hebt gelijk,' zegt Killian.

Hij zet zijn voet in de stijgbeugel en trekt zichzelf op Gideons rug.

Hij zet Koentje op zijn schoot.

'Ja, die gekke Koentje,' zegt Pluis.

Hij rent over Gideons staart naar de zadeltassen.

'De hele tijd naar het nieuws kijken, Koentje, dat kan toch niet!'
zegt hij.

'Daar wordt toch iedereen verdrietig van?
Jij mag nooit meer naar het nieuws kijken, Koentje.
Alleen nog maar naar leuke dingen.'

'Dat is wel wat overdreven, Pluis,' vindt Killian.
'Hij moet toch een beetje weten,
wat er gebeurt in de wereld?'

Koentje zegt niks.
Zelfs niet het kleinste 'sla-sla'tje'.
Gideon neemt een kort aanloop en stijgt rustig op.
Als ze opstijgen, dalen de eerste vlokken sneeuw neer.
'Oh, wat mooi!' roept Killian.
'Dag, dag!' roepen de mensen in de straat.
Killian kijkt naar beneden.
De mensen zwaaien naar hen.
Dikke, witte, wollige sneeuwvlokken vallen op hun haren,
hun hoeden en hun jassen.
Gideon kijkt naar beneden.
'Dit is alles, wat Koentje hoeft te zien,' zegt hij.
'Dit is alles wat hij hoeft te weten van de wereld:
dat het een prachtige plek is.'

Killian tilt Koentje een beetje op.
Zo kan het schildpadje ook zien, hoe mooi de sneeuw dwarrelt.

'Hou hem goed vast, want ik wil sneller!' roept Gideon na een paar minuten.

Killian weet wat dit betekent: Gideon wil op top-speed vliegen!

'Ik ben al weg en veilig!' mauwt Plus.

Hij duikt in de zadeltas.

Killian klemt Koentje zo stevig mogelijk tegen zijn buik.

Dan buigt hij naar voren, zodat hij tegen de hals van Gideon ligt.

Sneller en sneller gaan ze.

Killian doet zijn ogen dicht.

De koude wind suist om zijn hoofd.

Zijn oren worden koud.

En zijn neus wordt koud.

Maar Killian weet dat de vlucht maar een paar minuutjes duurt.

Als Gideon eenmaal op top-speed is, kan zelfs een raket hem niet bijhouden!

'We zijn er!' roept Gideon al snel.

Killian doet voorzichtig zijn ogen open.

Hij kijkt naar beneden.

Het is helemaal donker op de pool.

Onder hen is alles wit, weet Killian.

Sneeuw en ijs: het land van Aleks.

Maar dan, daar, ja, daar ziet hij toch echt lichtjes.

Dat zijn de mooie kerstlichtjes in het huis van Aleks!
Ze schijnen door haar prachtige ijsplafond naar buiten.
'We komen eraan, Aleks!' roept hij.
Killian weet best dat Aleks hem niet hoort.
Maar hij roept het toch en hij zwaait ook.
Gewoon, omdat het leuk is om naar Aleks te roepen en
te zwaaien.

8. Anti- Nies, ies ies, tsjoe!

Gideon en Killian landen weer op de Noordpool in de sneeuw,
voor het huis van Aleks.

Dit keer hoeven ze niet aan te bellen.

Aleks doet de deur van haar huis al open,
voor Killian is afgestegen.

'Ha, hatsjie!' niest ze.

'Jullie zijn er, hatsjoe!

Tsjie, weer.'

Arme Aleks niest zo erg, dat ze bijna niet kan praten.

'Is het gehatsjoed?' vraagt ze.

'Kan Koentje weer lachen?'

Killian springt van Gideons rug in de sneeuw.

'Koentje heeft 'sla-sla' gezegd,' zegt hij.

'En hij is een paar keer uit zijn schildje gekropen.

Maar nu zit hij er weer in.'

'Oh, tsjoe, tsjie, jammer,' niest Aleks.

'Met jou gaat het ook niet zo goed, zo te horen,'
zegt Gideon.

'Het gaat, hatsjoep, wel, hoor,' niest Aleks.

'Mijn vuur is uit.

Dat scheelt enorm in het rondrennen en vonken doven.

Hatsjoe, hatsjie, atscha!'

'Is het vuur van de kleine draakjes ook uit?' vraagt Killian.

'O, hatshoe, nee!' roept Aleks.

'Helemaal vergeten!

Als mijn huisje nu maar niet in brand staat.'

'Wacht maar, ik ga al!' roept Plus.

Plus glijdt op zijn kontje van de staart van Gideon af.

Daarna maakt hij een buiteling door de sneeuw en rent
snel het huis van Aleks in.

'O, alle lieve mauws!' roept hij.

En dan:

'Huppelde puppelde pup!'

En dan:

'Oei, mauw, miauw, auw, mijn pootjes!'

'Dat gaat niet goed,' roept Killian.

Hij geeft Koentje aan Gideon en trekt zijn jas uit.

Die legt hij in de sneeuw.

Dan schept hij, met zijn blote handen, handenvol sneeuw in zijn jas.

'Killian, zo vat je kou!' zegt Gideon ongerust.

'Dat komt wel goed,' zegt Killian.

Hij tilt zijn jas op, met alle sneeuw erin en rent het huis van Aleks in.

In de gang ziet alles er perfect uit.

Het is er net zo mooi als anders.

De fakkels verspreiden een prachtig licht.

En de parels en edelstenen fonkelen als kerstlichtjes.

Maar zodra Killian in de huiskamer komt ziet hij dat het mis is.

Overal branden kleine vonkjes!

Op de vloer, op de kleedjes, op één van de tafeltjes.

Zelfs op de bank van Aleks flakkeren kleine vlammetjes.

Pluis doet zijn best.

Maar van zoveel vonkjes gaan zijn pootjes natuurlijk pijn doen.

'Kom hier, Pluis!' roept Killian.

Hij loopt naar de bank en leegt zijn jas.

De sneeuw dooft de vlammen meteen.

En er blijft nog genoeg over om andere vonken mee te doven.

'O, lekker, lekker, lekker koud!' roept Pluis.

Hij trappelt met zijn pootjes in de berg sneeuw.

Killian rent rond en gooit sneeuw op elk vonkje dat hij ziet.

'Zie zo,' zegt hij tevreden, als het laatste vonkje uit is.

'Itshoe!' niest Itshoe.

'Etshoe!' niest Etshoe.

'Atshoe!' niest Atshoe.

En weer spatten de vonkjes in het rond.

'O, nee, dit is hopeloos,' zegt Killian.

'Wacht maar, hier kom ik al met het Anti-Niespoeder!'

roept Gideon.

Hij zet Koentje snel op de grond en opent het zakje

Anti-Niespoeder.

'Itshoe!' niest Itshoe.

'Blaas dat poeder maar gewoon door de kamer,

Gideon!' zegt Killian.

'Etshoe!' niest Etshoe.

'Daar komt ie!' zegt Gideon en hij blaast in het zakje.

Een grote wolk Anti-Niespoeder stuift door de kamer.

'Itshoe, itshoe, itshoe! Itshoe!' niest Itshoe.

'Etshoe, etshoe, etshoeoeoeoe!' niest Etshoe.

'Atshoe, atshoe, atshoe, atshoe, atshoe, atshoe,'

niest Atshoe.

Aleks rent de kamer in.

'Stop!

De draakjes zijn allergisch voor Anti-Niespoeder!' roept ze.
'Oh, het is al te laat,' zegt ze dan.
'Itshoe, itshoe, itshoe!' niest Itshoe.
'Etshoe, etshoe, etshoe!' niest Etshoe.
'Atshoe, atshoe, atshoe,' niest Atshoe.
Bij elke tshoe vliegt er een vonkje uit hun neus.
En bij elke nies tuimelen de draakjes bijna ondersteboven.
Itshoe struikelt over zijn eigen pootjes en botst tegen Etshoe.
Daardoor rolt Etshoe om en valt tegen Atshoe.
Atshoe valt op zijn kontje en tuimelt tegen een krukje.
De kruk valt om en valt tegen een tafeltje.
Het tafeltje schuift weg, zo, boem, tegen het
keukenkastje aan.
Daardoor vliegt de deur van het bovenste keukenkastje
open.
En uit dat kastje vallen allemaal pakjes en zakjes en
potjes en flesjes!
Boem.
Pats!
Klets.
Klats.
Kledder.
Tok, tok, plok, plok.

Alles en alles valt naar beneden.
De potjes rollen door de keuken.
Een pak meel ploft op de grond en spat uit elkaar.
Nu lijkt het wel, alsof het sneeuwt in de keuken!
Itshoe, Etshoe en Atshoe proberen te gaan staan.
Maar ze zijn zo klein.
En ze niezen zo erg, zo erg!
Zo erg, dat ze zelfs geen vonkjes meer kunnen maken.
Het vuur van de babydraakjes is eindelijk uit.
'Itshie, etsha, atshoe!' niezen ze.
Het gaat maar door.
En dan zijn er ook nog die rollende potjes, waar ze steeds
over struikelen.
En het meel, dat alles wit maakt.
En de flesjes, die alle kanten op tinkelen en rinkelen.
Maar Itshoe, Etshoe en Atshoe zijn lieve, vrolijke draakjes.
Ze worden niet boos en ze gaan niet huilen.
Nee, ze gaan spelen!
De draakjes rollen door de keuken, tot ze wit als sneeuw zijn.
Ze petsen tegen de flesjes zodat ze tegen elkaar botsen.
Kling, klang, klonk: de flesjes klingelen als kerstbelletjes.
En ze halen stuntjes uit met de potjes.

Ze petsen ertegen met hun pootjes en laten ze rollen en tollen.

Het lijkt wel een show.

Maar ondertussen blijven die arme kleine draakjes niezen:

'Itshie, etsha, atshoe!'

'O, wat erg!' roept Gideon.

'O, Aleks, ik wist echt niet dat die arme kleintjes allergisch waren voor Anti-Niespoeder!

O, Killian, wat heb ik gedaan?

Kun jij iets doen?'

Killian schudt zijn hoofd.

'Hier kan ik niets tegen doen,' zegt hij.

'Het moet gewoon uitgewerkt raken.'

'Oh, jee, o, nee,' zegt Aleks.

'Wat een raar, raar krepssmissel-feest wordt dit.'

9. Geweldig kerspelfeest!

'Atshoe, etshoe, Itshoe!' niezen de babydraakjes.

'Ze zijn allergisch voor Anti-Niespoeder, o, dat wist ik echt niet,' zegt Gideon verdrietig.

'Hé, hé, jongens, let eens op!' roept Pluis.

Hij duwt Gideon en Killian aan de kant.

Hij duwt zelfs Aleks aan de kant.

'Maak ruimte, maak plaats!' roept hij.

'Maak plaats voor de schildpad!'

'Sla, sla,' zegt Koentje.

Hij schuifelt naar voren, traag maar vastberaden, zoals schildpadden dat doen.

'Koentje!' roept Killian blij.

'Je bent weer helemaal in orde!'

'Sla, sla,' zegt Koentje.

Het schildpadje schuifelt naar het midden van de keuken.

'Pas op voor rondvliegende potjes en flesjes,'

waarschuwt Killian.

'Sla, sla!' zegt Koentje.

Dan stopt hij zijn kopje terug in zijn schild.

'Nee, nee, niet weer de verstoppschildpad uithangen,

Koentje!' zegt Pluis.

Maar floep, daar komt Koentjes koppie alweer.

Dit keer heeft hij een klein zakje in zijn bek.

'Sla- sla- sloeee!' doet Koentje.

Het klinkt niet zo luid, want schildpadden kunnen niet zo goed praten.

Ze kunnen ook helemaal niet luid praten.

Maar het werkt wel: de inhoud van het zakje stuift door de keuken.

Het is fijn, rood poeder.

'Itshoe, itshoe, itshoe!' niest Itshoe.

'Itshoe?' zegt hij verbaasd.

Zijn nies is meteen weg.

'Etshoe, etshoe, etshoe!' niest Etshoe.

Dan komt het rode poedertje bij zijn neus.

'Etsoe...' zegt Etshoe tevreden.

Zijn nies is ook weg.

'Atshoe, atshoe,' niest Atshoe.

Ze snuift het rode poeder ook op.

'Atshoe!' zegt ze blij.

Ook Atshoes nies is weg.

Aleks gaat meteen naar de babydraakjes toe en knuffelt ze alle drie.

'Dit is zo goed,' zegt ze blij.

'Ze zijn weer helemaal in orde.'

Ze pakt Koentje en knuffelt het schildpadje ook.

'Wat was dat goed van jou, Koentje,
je bent een echte held!'

Pluis loopt door de keuken en snuffelt wat aan het rode poeder.

'Wat is dat eigenlijk voor spul, wat is het, wat is het?'
vraagt hij.

Hij snuffelt nog eens.

Zijn snorharen krullen.

Zijn neusje gaat steeds sneller op en neer.

'O!' roept Killian.

'Stop, Pluis!

Ik herinner me ineens weer, op welke tafel ik Koentje heb gezet!'

'Atsjie!' niest Pluis.

'Hoe bedoel je, op welke tafel?' vraagt Aleks.

'Ik ging wat rondkijken bij 'Zaakjes voor alle Draakjes,' zegt Killian.

'Toen wilde ik Koentje even veilig neerzetten.

Niet bij de zandlopers, want de breken zo makkelijk.

Niet bij de kruiden en de toverdrankjes, want die snoept hij zo graag.

Dus heb ik hem op de tafel bij de Fopspullen gezet.

Jongens, dat was vast niespoeder!

In dat zakje zat niespoeder en Koentje heeft het meegenomen!'

'Atsjoel!' niest Pluis.

'Niespoeder? Echt? Nee, hè?'

'Het is ook zo'n slimmerd, die Koen!' vindt Gideon.

'Ik denk dat hij al die tijd wist, dat de babydraakjes allergisch zijn voor het Anti-Niespoeder.'

'Atsjie!' niest Pluis.

'Ik ga wel niezen van niespoeder!

Atsjie, atshoe, atshie!'

Bij elke nies springt het katje de lucht in.

Als hij neerkomt trekt hij zijn nekje en blaast en blaast.

Maar dat helpt niet, hij blijft niezen.

En springen.

En blazen.

En niezen: 'Atsjie, atshie, atshie!'

'Gideon, heb jij het zakje van de Anti-Niespoeder nog?'

vraagt Killian.

'Hier,' zegt Gideon.

'Maar het is leeg.

Ik heb alles weggeblazen.'

Killian maakt de zijanten van het zakje open.

'Ik denk, dat in de randjes nog precies genoeg zit voor Pluis,'

zegt hij.

'We hebben vast niet veel nodig.'

'Atsjie, atshie, atshie!' niest Pluis.

'Hier,' zegt Killian.

Hij houdt het zakje dichtbij de neus van Pluis.

'Atsjie!' doet Pluis.

Killian kan het zakje maar net op tijd weghalen.

Anders nieste Pluis zo de laatste restjes weg.

'Sorry, vriend, dit moet even,' zegt Killian tegen Pluis.

'Wat, atsjie, atsjie, moet even?' vraagt Pluis.

'Dit,' zegt Killian.

Hij wrijft het zakje flink over de neus en de kop van Pluis.
'Hé, wat doe je nou, wil je me vermoorden?' roept Pluis.
'Ha, maar je niest niet meer,' zegt Killian.
'O,' zegt Pluis verbaasd.
Hij kijkt naar zijn eigen neus.
'Je hebt gelijk.
De atsjie is weg,' zegt hij blij.
'Goed zo,' zegt Killian tevreden.
'Sla, sla!' zegt Koentje blij.
'Sla, sla. Sla, sla!'
Gideon bekijkt het schildpadje eens goed.
'Dat is toch wel bijzonder, hoe blij Koentje plotseling is,'
zegt hij.
'Ik voel mezelf ook, tja, hoe zal ik het zeggen.
Ik voel me springerig en zingerig!'
'Hoepie, joepie, ik ook blij!' zegt Pluis.
'Ja, ik ben gewoon superblij!
Blij, blij!'
Killian kijkt naar de drie babydraakjes.
Die rollenbollen nog steeds door het meel.
Ze iepen en ze giechelen.
Killian krijgt zin om me te doen.
'Ik voel me zo gelukkig.

En springerig,' zegt Aleks.

'Wat best een beetje raar is, want ik was niezerig en ziekig en moe.'

Aleks scharrelt haar keuken in en kijkt eens goed naar de potjes die op de grond liggen.

'Sint Janskruid,' leest ze.

'Valeriaan.

Zonnebloempoeder.

Goudsbloemblaadjes, gemalen amandelen en chilipeperpoeder.

O, Killian, Gideon, ik weet al wat er gebeurd is!

Toen al mijn potjes vielen, hebben de kleine draakjes mijn kruiden gemixt.

En nu is het een vrolijkheidspoedertje geworden!'

'Sla, sla!' roept Koentje vrolijk.

'Maar dat is geweldig!' zegt Killian.

'Alles is weer goed.

Koentje is weer vrolijk.

De draakjes niezen niet meer.

Iedereen is weer vrolijk.

Misschien wordt de hele wereld wel weer vrolijk!'

'Dat zou heel mooi zijn, Killian,' zegt Gideon.

'Dan kunnen we nu eindelijk kerst vieren, zoals het hoort.

Met mooie lampjes.

En lieve vrienden.

En vuurwerk, buiten, zo meteen!'

'Ja, eindelijk een vrolijk hepsmisselfeest!' roept Aleks blij.

'Iep, iep!' roepen de klein draakjes.

'Sla, sla!' zegt Koentje.

'Atsjie!

Nee, geintje, joh!' zegt Pluis.

Killian moet lachen.

Wat een gek katje heeft hij toch!

'Kom op, vuurwerk!' zegt Gideon.

Ze lopen allemaal naar buiten.

Gideon spuugt vuur en Aleks en Pluis gooien vuurwerk in
zijn vuurstraaltjes.

Het vuurwerk knalt en het spat uit elkaar in de
donkere nacht.

Het glinstert en het glittert in duizend kleuren.

'Oh, wat is dit mooi,' zegt Killian.

'Ik vind dit het leukste, spannendste, meeste geweldige
Poolnacht-Krampsis feest ooit!'

Lesbrief

Vrolijkheid

Groep 4, 5 en 6 (SO en SBO)

Materiaal

Verhaal: De Drakendokter: *Vrolijk Kerspels-feest!*

Uitgeprint blad met vuurpijlhoed en een lege keukenrol voor elk kind.

Genoeg linten of papierstroken om de vuurpijl te versieren.

Viltstiften

Blanco A4-tjes, 1 voor elk kind

Overzicht

De opdrachten zijn het leukst om te doen, nadat het verhaal thuis of in de klas is voorgelezen. Dit kan door elke dag in vijf tot tien minuten 1 hoofdstuk klassikaal voor te lezen.

Er zijn 9 hoofdstukken.

Doelstellingen

Na de les hebben de kinderen geleerd:

- dat er ook goed nieuwsberichten zijn
- dat niet iedereen hetzelfde leuk vindt
- dat het belangrijk is om aan een ander te vertellen wat je leuk vindt

Activiteiten

- 1 Introductie en instructie werkblad ± 5 minuten
- 2 Kringgesprek: ± 10 minuten: Waar word jij blij van?
- 3 Opdracht werkblad: ± 10 minuten: Versier de vuurpijl voor Gideon
- 4 Kringgesprek: ± 10 minuten: verzin je favoriete feest
- 5 Nabespreking en afsluiting ± 5 minuten

Bijlage instructie leerkracht

1. Introductie (5 min.)

- Als het verhaal al is voorgelezen: herhaal kort waar het over gaat. Laat de leerlingen reageren. Wat vonden ze grappig? Wat vonden ze spannend?
- Vertel de leerlingen welke opdrachten ze gaan maken. Neem de opdrachten door. Geef uitleg waar dat nodig is.

2. Kringgesprek: Waar word jij blij van? (10 min.)

- Leg uit dat het lastig is om Koentje op te vrolijken, omdat niet iedereen van dezelfde dingen blij wordt. De vriendjes moeten uitzoeken wat Koentje leuk vindt. Maar Koentje wordt pas weer echt blij, als hij de kleine draakjes kan helpen.

Laat de leerlingen om de beurt meerdere dingen noemen waar zij blij van worden. Verzamel de woorden op het bord en bekijk ze samen.

Gebruik de inspiratie vragen voor het gesprek.

3. Maak een goed-nieuws bericht (15 min.)

□ Geef alle kinderen een A4-tje. Vertel dat ze een goed-nieuws bericht voor Koentje gaan schrijven. Een paar zinnen is genoeg. Geef de leerlingen 5 minuten om te schrijven. Daarna mag iedereen zijn goed-nieuws bericht voorlezen.

4. Maak een vuurpijl voor Gideon (10 min.)

□ Lars tekende voor dit verhaal fantastisch vuurwerk. Laat de plaatjes zien en vertel de kinderen dat ze een vuurpijl gaan maken. Geef elk kind een lege keukenrol, het knipvel en gekleurde stroken. Laat eventueel het hoedje voor het knippen versieren met stift of glitters of ...

5. Afsluiting (3 min.)

□ De kinderen kunnen elkaars vuurpijl bekijken. Als de klas zich ervoor leent, kun je ook met de pijlen gooien.

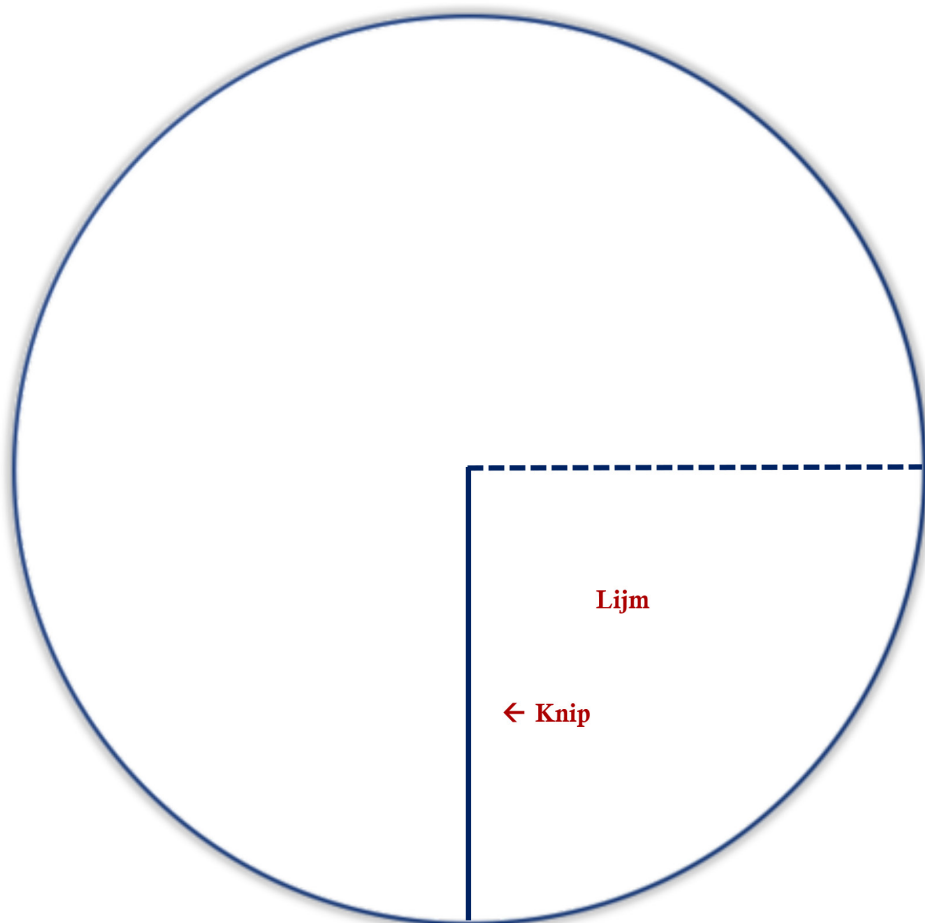
Inspiratievragen bij opdracht 2:

Waar word je blij van?

- Welke woorden worden vaak genoemd? (Zoals ijs, zon, dansen, papa helpen)
- Welke bijzondere woorden zie je staan?
(‘Ik kan blij worden van regen, omdat het dan buiten zo lekker ruikt’)
- Had je kunnen raden dat (naam leerling) blij wordt van (noem zo'n bijzonder woord)?
- Staan er ook blije woorden op het bord waar iemand anders juist helemaal niet blij van wordt?
- Wat zou je kunnen doen, als je iemand wilt opvrolijken en je weet niet waar hij blij van wordt?
- Kan het ook zo zijn dat er soms even niks is waarmee je iemand kunt opvrolijken? Wat kun je dan doen?

Leerlingblad 1.

blad 1.

Meer lezen?

De Drakendokter: Gideon

ISBN978-94-91337-25-3

De Drakendokter: Vooruit, Skywender!

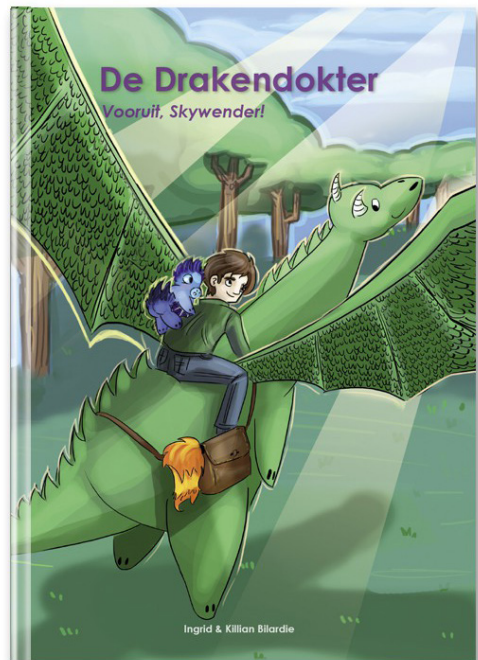
ISBN978-94-91337-47-5

Ingrid & Killian Bilardie Lars Reen

Uitgeverij Graviant

ISBN978-94-91337-25-3

www.graviant.nl

Fan worden van De Drakendokter?

Ga dan naar de facebook pagina >> en lees alles over de avonturen van Killian de Drakendokter, zijn malle katten Netty en Pluis en zijn allerbeste drakenvriend Gideon!

“

Killian

”